

[Undervisningsministeren.]

spørgsmål, om der var mulighed for, at et byggeri af den størrelse — jeg havde selv været i Sydslesvig og set hjemmet og planerne for de påtænkte udvidelser — kunne gennemføres indenfor 1 år. Det måtte erkendes, at det var der ikke. Så stillede jeg forslag om en bevilling på 500 000 kr. i år og 300 000 til næste år. Således kan man altså godt sige, at den bevilling er skåret ned med 300 000 kr. Ja, selvfølgelig er den skåret ned, men fordi det var usagligt at tro, at man kunne gennemføre byggeriet i det år.

Dette være sagt til det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen, som jeg højagter, og som har været finansminister, og som jeg mener må være vant til at bedømme et budget og regne med udgifter på den eneste måde, som det er forsvarligt for en finansminister at gøre det. Jeg har ment, at det var fornødent, når en mand af hans kvalitet kom med den slags betragtninger, at fremstille det, som det faktisk foreligger.

Så skal jeg gøre en enkelt bemærkning til det ærede medlem hr. Erik Eriksen, som viste mig den store opmærksomhed at citere en tale, jeg havde holdt på Lolland. Jeg tror, at det ærede medlem gjorde sig selv en tjeneste dermed, for det var virkelig opmuntrende. Det ærede medlem nævnte den bemærkning, jeg havde fremsat om kirkeministeren, at han var blevet berømt i den protestantiske verden. Det er ligeså sandt, som det er sagt. Jeg har både i London og i Stockholm mødt en uhyre optaget vedrørende gennemførelsen af forslaget om de kvindelige præster, og jeg vil sige til det ærede medlem hr. Erik Eriksen, at hans tidligere kollega, kirkeminister Hermansen, kunne have opnået denne samme berømmelse i den protestantiske verden, hvis han havde gennemført det forslag, som han selv fremsatte, men som han lod ligge. Nu blev det den højtærede kirkeminister hr. Frede Nielsen, der fik berømmelsen.

Formanden: Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet til kl. 14.

Mødet udsat kl. 12³⁰.

Mødet genoptaget kl. 14.

Forhandlingen genoptoges.

Aage Fogh: Jeg har bedt om ordet for overfor den højtærede justitsminister at fremsætte et ønske på fleres vegne.

Under og efter krigen har det her i Danmark heldigvis formet sig sådan, at vi har været i stand til at skaffe husly og hjælp for en række dårligt stillede børn fra krigshærgede lande. Gennem det arbejde, der således er udført, er det mit indtryk, at Danmark har skabt sig en goodwill i mange lande i Europa, men der er også igennem det arbejde skabt et nært tilknytningsforhold mellem de hjem, hvor børnene har opholdt sig, og de fremmede børn, og dette forhold har i nogle tilfælde udviklet sig på en sådan måde, at det i dag må betegnes som en tragedie, når børnene ikke kan være her længere. Jeg har stået overfor et sådant eksempel, og jeg har i løbet af vinteren ført forhandlinger, hvorved jeg har prøvet at få forholdene lagt sådan til rette, at en lille forældreløs pige fra Østrig kunne få lov til at blive i et hjem heroppe hos et barnløst ægtepar. Det har desværre ikke været muligt, og ved de henvendelser, jeg har rettet til ministeren, har jeg fået afslaget begrundet med, at hvis man gik ind på noget sådant, ville det drage konsekvenser efter sig i mange tilfælde. Det tør jeg ikke benægte, men efter min vurdering kan disse forhold ikke afgøres efter lineal. Livets krav må have forret fremfor de tørre paragraffer, og derfor vil jeg gerne henstille til den højtærede justitsminister, at der tages særlige hensyn til det enkelte tilfælde. I det enkelttilfælde, jeg har arbejdet med, har forholdet udviklet sig sådan, at det ikke er for meget at karakterisere det som en tragedie både for den lille pige, der sidder i Østrig og længes efter at komme op til Danmark, og hendes plejeforældre, der vil ofre praktisk talt alt, hvis de kan få lov til at modtage hende igen i deres hjem. Jeg vil derfor henstille til den højtærede justitsminister, at man ændrer den afgørelse, der er truffet, fraviger den faste regel, der er lagt, og tager hensyn til de specielle forhold, der gør sig gældende i hvert enkelt tilfælde.

Udover disse bemærkninger vil jeg også benytte lejligheden til at sige et par ord om et andet spørgsmål. Efter den rige lov-